

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2016. június 16.
(csütörtök)**

Földvári Tibor

DÁVID, A HETEDIK FIÚ

Énekek: 105,1-3; 633

Lekció: 1Krónika 2,1-15

Alapige: 1Krónika 2,1-15

Ezek az Izráel fiai: Rúben, Simeon, Lévi, Júda, Issakhár és Zebulon; Dán, József, Benjámín, Nafthali, Gád és Áser. Júdának fiai: Hér, Ónán és Séla; e három születék néki a Kanaánita Súahnak leányától. De Hér, Júdának elsőszülött fia gonosz vala az Úr szemei előtt, és megöle őt az Úr. Thámár pedig, az ő menyje szülé néki Pérecet és Zerákhót. Júdának fiai mindnyájan öten valának. Pérec fiai: Khecrón és Khámul. Zerákh fiai pedig: Zimri és Ethán, Hémán, Kálkól és Dára; mindenestől öten. Kármí fiai: Ákán, Izráelnek megrontója, mivel lopott a zsákmányból. Ethán fia: Azária. Khecrón fiai, kik születtenek néki: Jérahméel, Rám és Kélubai. Rám nemzé Amminádábot, Amminádáb pedig nemzé Nakhson, a Júda fiainak fejedelmét. Nakhson nemzé Szálmát, Szálma pedig nemzé Boázt; Boáz nemzé Obedet; Obed nemzé Isait; Isai pedig nemzé Eliábot, az ő elsőszülöttét, és Abinádábot, másodikat, Simeát, harmadikat. Netanéelt, negyediket, és Raddait, ötödiket. Osemet, hatodikat és Dávidot, a hetedik fiát.

Imádkozzunk!

Istenünk, mennyei Atyánk, imádunk téged, hogy nem csak az Úr napján lehetünk együtt a gyülekezet közösségében, a te házában, hanem így hét közben is, és köszönjük ezt a titkot, ezt a csodát, hogy itt vagy, jelen vagy Szentlelked és igéd által. És köszönjük, Urunk, hogy most a sákrámentumi jegyben is meg akarod mutatni nekünk, milyen nagy a te kegyelmed Jézus Krisztusban. Urunk, mi énekeltünk a te csudáidról, de a legnagyobb csoda a megváltás, amit az Úr elvégzett. Köszönjük, hogy kimondatott, hogy elvégeztetett, és ezért lehet mindannyiunk számára igaz a köszöntés igéje is: ne félj, mert megváltottalak, neveden hívtalak téged, enyém vagy.

Bocsásd meg, Urunk, hogy ha ezt nem merjük mégsem hinni. Bocsásd meg, ha nem eszerint élünk a hétköznapokban. Tudod, Urunk, hogy szeretnénk valóban azt a csendes, békés, boldog hívő életet élni családban is, munkában is, itt a gyülekezetben, ami az Úr Jézusra mutat. Ezért is bátoríts bennünket, vigasztalj, erősíts.

Szólj hozzánk, kérünk, személyesen a hirdetett ígén keresztül is az Úr Jézusért.

Ámen.

Igehirdetés

Én nem élőben néztem meg az osztrák-magyar meccset, de utólag nem hagyhatom ki. És olyan megható volt látni, hogy milyen nagy lehetősége van a magyar csapatnak az Eb-n a továbbjutásra. Remélem, a testvérek közül mindenki tudja a hírekből, hogy most hanyadik helyen áll a magyar válogatott a csoportban, és büszkén mondjuk most is talán a szívünkben. Vajon hanyadik helyen végeznek az Európa-bajnokságon? Az egyik csatár azt a kijelentést tette, hogy ha továbbjutunk a csoportból, az már olyan, mintha megnyernénk a bajnokságot. A foci Eb-n nem csak a játsszó csapatoknak, hanem a szurkolóknak, így nekünk is, keresztyén szurkolóknak fontos kérdés, hogy ki hanyadik.

A bibliai szövegből is hallottunk ilyen kifejezéseket, hogy ki hanyadik. Volt olyan, ahol arról olvastunk, hogy hányan voltak a családban. Valamiért azonban az Úr Lelke a krónikással le akarta íratni Isai hét fiának a nevét, és hogy melyikőjük hanyadik volt.

Amikor nagy család van együtt, mint most is a Pernecky és a Jánossy család keresztelőre készülve, ott, ahol több gyermekek is vannak, néha számít, hogy ki az első, ki az utolsó, hanyadik vagyok a családban. Meghatározza a hívó ember életét is, hogy ahonnan jövök, az hogyan jellemzi az én életemet. Mivel én legkisebb voltam, én mindig vágytam arra, hogy bárcsak azt csinálhatnám, amit már a legidősebb bátyám régen. Ő meg lehet, hogy arra vágyott, hogy bárcsak ne lenne az övé a felelősség mindenben, mert ő a legidősebb. Az emberek is, amikor hallanak rólunk és véleményt nyilvánítanak, el szokták mondani, hogy mit gondolnak rólunk, és ez befolyásolni szokta az emberekhez való viszonyunkat is, illetve befolyásolja a személyes érzéseinket is önmagunkról. Kinek tartod magadat, kinek tartanak téged az emberek.

A legfontosabb azonban, és ez lesz az igehirdetés üzenete: kinek tart az Úr. És minden másik kérdés ezután jöhet. A bibliai kijelentés alapján arról szólok, hogy az az Úr, aki a krónikás által leírta ezt a bibliai könyvet is, miért akarta kiemelni az ő népe élettörténetének ezt az egyetlen mozzanatát, hogy Dávid király a hetedik gyermek volt a családban. Kinek tartotta az Úr Dávidot, és ez az ünnepélyes kijelentés miért is határozza meg a mi életünket is? Miért volt fontos, hogy a messiási őshetedik gyermek a családban? Nagyon röviden a Krónikák könyve egészéről, és aztán néhány személyes üzenetet halljunk majd a Dávid életéből.

Ezt a bibliai könyvet Isten Lelke a babiloni fogság utáni zsidóságnak íratta le először, ők voltak az első olvasók. A babiloni fogság egyfajta megújítás volt lelkileg, és emlékszünk, hogy fizikailag is – gondoljunk Nehémiás várfalépítésére meg majd a templomépítésre előtte –, de ebben az időszakban sokféle teherrel is szembesült az Úr akkori népe, támadások is érték őket fizikailag, lelkileg is sokféle nehézséggel küzdöttek. És nagyon érdekes, hogy noha a Királyok könyvében kijelentett bibliai kijelentés sok tekintetben benne van, és már egyszer el lett mondva számukra a fogság idején, úgy érezte Isten Lelke, hogy újra el kell mondani hangsúlyozva néhány igazságot, ami lehet, hogy a többi történeti könyvben nem szerepel, mert ezzel akart bátorítani, ha kellett, vigasztalni. A fogság utáni nép tehát, akik mindenképp bátorításra szorultak.

Egy egyszerű ténnyel hadd mondjak: tudták, hogy a Messiás, az majd király lesz, de a fogság után nem lehetett soha igazából király Izrael népe életében, saját királyuk. Remélem, emlékszünk, hogy amikor Jézus született, akkor is Heródes volt a király, aki nem zsidó származású volt, hanem edomita. A külső körülmények, az ak-

kori világpolitika, a szomszédok politikája szempontjából elmondható, hogy az Úr fogság utáni népének kellett az a nagy bátorítás, hogy az Úr milyen csodákat, milyen szabadításokat vitt végbe népünk múltjában. És a nemzetségtáblázatok azért fontosak, mert visszavezetik ezt a múltat egészen a teremtéstörténetig.

Az 1. rész első verse így kezdődik: Ádám. A nevek és a számok ebben a könyvben itt az elején történeteket hordoznak. Nekünk is, ha van családfánk, és olvassuk a neveket és gondolkodunk arról, hogy ki is volt, mit hallottunk a szüleinktől, nagyszüleinktől a régmúlt családtagokról, akkor eszünkbe jutnak történetek. Teremtéstörténettel indul: az a teremtő Úr, aki a mi népünknek a szabadítója, megtartója volt.

Mivel nem mindent akar elmondani, van, amikor hallgat, van, amikor viszont éppen azzal akar kiemelni üzenetet, hogy valamit nagyon is hangsúlyos. Hallottuk itt, hogy ki akarta emelni, hogy Júdának Támártól, a menyétől született a két gyermek. Emlékszünk, hogy ez egy szegyeteljes kapcsolatnak indult akkoriban. Ádám után viszont nem olvasunk Kainról és Ábelről, hanem így van: Ádám, Sét, Énós. Mert a messiási vérvonalat, a messiási ígéret vonalát akarja kiemelni. Tehát a teremtő, a szabadító Úr, aki kiválasztotta az övéit, Ábrahámot is, és a messiási ígéretet, amit még ott a sátánnak a bűneset történeténél elmondott, ami persze számunkra és Ádám, Éva számára is bátorító volt, evangélium, ezt ő végig akarja vinni.

A krónikás arról is beszél, hogy nem csak a babiloni fogságból hazatért júdai országrész tagjait akarja bátorítani, hanem Izrael egészét. Az asszír fogságba vitetett az északi törzs, sokan meghaltak, voltak néhányan az északi tíz törzsből is, akik élhettek, de sokkal kisebb létszámban. De az egész Isten népét nézi, teljes egészét, de kiemelve a messiási vonalat, a királyi vérvonalat. És olyan bátorító volt nekem, ahogy én is olvastam a napi csendességben: nem Jákóbnak nevezi az ősatyát, hanem kétszer is Izraelként említi. Jelzi ezzel is, hogy most nem akarom Jákóbnak a negatív viselkedését, bűneit, hanem inkább azt lássuk, hogy ki volt ő az Úr eszközeképpen a nép életében a múltban.

S azután itt a 2. részben hallottuk: Jákób valamint Júda fiai, és a Júda fiai, lezármazottai vonalában ott van Dávid király. Világtörténelmileg, Izrael népe történelme szempontjából is az Úr terve, üdvterve folytatódik, halad a célja felé, ez jellemezte a teremtés óta a mi népünk múltját, a jelenünkben is ez a valóság, és a biztos jövő távlata is ott van előttük, ezért fejeződik be a Krónikák 2. könyve azzal az örömhírrrel, hogy Círusz perzsa király majd hazaengedi a fogságból a népet – ez bekövetkezett –, ha az Úr beteljesítette ezt az ígéretet, a messiási ígéretet is beteljesíti.

Egy ilyen történelmi felvonultatásban tehát itt a 2. résznél odaért Dávid királyhoz, akiről nagyon sokat beszél majd a folytatásban, gyakorlatilag a legtöbb rész a két bibliai könyvben, mert nálunk a Krónikák 1. és 2. könyve ketté van választva, Dávidról és Salamonról olvasunk. De Dávidról itt először, mikor azt említi: Dávidot, a hetedik fiát.

Milyen üzenet van tehát az Úr üdvterve folytatásában, ami halad a célja felé Dávid személyében ezzel a kijelentéssel, hogy hetedik fiú. Ha megkérdem a testvéreket, hogy Dávid hanyadik fia volt Isainak, akkor remélem, hogy rögtön rávágjuk, hogy nyolcadik, mert valószínűleg a Krónikák könyvénel jobban ismerjük a Sámuel könyvét, amikor az Úr Dávidot elhívta a 16. rész leírásában a Sámuel 1. könyve 16. részében. És ott nyilvánvalóan kijelenti az Úr Lelke a történetben, hogy Sámuel előtt Isainak mind a hét fia elment, és amikor kérdezte Sámuel Isait, hogy nincs több gyermek, mert nincs ezek közt az Úr választottja, akkor van a legkisebbéről szó. Sá-

DÁVID, A HETEDIK FIÚ

muel 1. könyve 16. rész 11., és a Góliát történeténél is a 17. rész 12. verseiben a történetből világosan látszik, hogy Dávid Isainak a nyolcadik fia volt.

Engem ez ragadott meg a napi csendességben is, és azért gondolkoztam el, hogy akkor itt a Krónikák könyvében miért hetedikként szerepel? Azt tudjuk, hogy a Krónikák könyvében vannak nehezebb szakaszok, de itt az egyértelmű, és az írásmagyarázók is aláhúzzák, nincsen semmi nehézség a kijelentésben, a kijelentés az ősi szövegben is egyértelmű: a hetedik.

Van egy konzervatív írásmagyarázó, aki azt az érvet említette – egy angol nyelvű –, hogy valószínűleg Dávid valamelyik testvérének nem lettek utódai és talán ezért hagyta ki. De ezzel szemben magában a könyvben és itt az első részekben is látható, hogy említ olyanokat, akiknek nem voltak utódaik, például Onánnak sem volt utóda, és mégis említve van a neve, úgyhogy ezt az érvet én nem tartottam legmeggyőzőbbnek.

Egyszerűen maradjunk a ténynél, hogy a Krónikák 1. könyve 2. része kijelentésében az Úr Lelke azt akarta leírni, hogy ha Dávid neve szerepel, akkor azt láthatjuk mellette, hogy hetedik. Az egész Biblia alapján pedig tudjuk, hogy a hetes szám, az mindenképpen beszédes, és a Krónikák könyvében is a nevek és a számok fontosak, illetve gondoljunk arra, hogy a Máté evangéliuma családfájában, amikor Jézusról beszél és Ábrahámától elindítja a családfa leírását, ott is a hetes számhoz kapcsolódóan emeli ki, hogy 14-14-14 nemzetség, és elmondja a történelmi távlatokat, hogy a 14 nemzetség hogyan épül fel majd Jézusig.

A magyarázatos Károli-bibliánkban ezért szerepel ez a magyarázat egyébként, hogy a hetedik számmal, a hetes számmal ennek a fiúnak, a legkisebbik fiúnak a kiváltságos szerepét akarja kiemelni, mert a hetes szám a teljességre, egyfajta egészre, tökéletességre utal.

A magyarázatban – az egész Szentírás alapján mondom így – erre akarom a hangsúlyt tenni. A történetben Sámuel könyvéből megtudjuk, hogy Dávid milyen családban nőtt fel, és a család nyolc fiúból állt, és voltak lánytestvérei is. Az Úr viszont azt akarta a fogság utáni népének kiemelni, hogy ha Dávid személyére gondolnak, akkor ne a legkisebbikre, tehát a nyolcadikként, gondoljanak, hanem a hetedikre. Aminél a számban benne van, hogy ő fontos személy, aki a hetedik, a hetes szám miatt, az fontos.

Kinek tartották Dávidot az emberek? Érvelésként is lehet most ezt a kérdést föltenni, illetve gondolkozzunk a bibliai történeten. Tényleg olyan megdöbbentő, hogy az édesapa, amikor nyilvánvalóan azt kérte Sámuel tőle, hogy: gyere te is és a fiaid is, együtt fogunk ebédelni, ő valamiért úgy gondolta, hogy hát azért a legkisebb maradjon a juhok mellett, mert mégis csak kell valakinek vigyázni a juhokra. Az édesapa se gondolt arra, hogy akkor Dávid, a legkisebb fiam legyen itt a közös étkezésnél. Emlékszünk, hogy Sámuel is nagyon megfogta a legidősebb testvére, Eliábnak az alkata, a termete – biztos itt van az Úr választottja. Tehát még Sámuel is a szemére hallgatott, pedig azért volt ott, hogy mint próféta kiválasztja azt, aki majd az Úr választottja, de Sámuel is az alakra nézett, a külsőre, a láthatóra, és akkor mondta el neki Isten, hogy az Úr azt nézi, ami a szívben van.

Dávidot a családban úgy tartották, aki volt, ő a nyolcadik, a legkisebb gyermek. A kor szokása szerint az emberek is furcsállták volna, hogyha Eliáb, a legidősebb bátyja őrzi a juhokat, az olyan szégyen lett volna a családra nézve. Hát milyen család ez, ahol a legidősebb báty vigyáz a juhokra? Hát azt a legkisebbnek kell csinálni, azért a legkisebb.

A család is, az emberek is Dávidról természetes módon úgy gondolkoztak, aki ő volt abban a családban. Isten viszont érdekes módon másképp gondolkodott, és ugye a legkisebbet akarta kiválasztani a királyi tisztre. A Krónikák könyvében pedig a nyolcadik gyermekre Isten azt mondja, hogy te a hetedik vagy, mert ezzel akarom jelezni, hogy ki vagy a számomra.

Dávidról későbbi történetekben, különösen a Krónikák könyvében újra meg újra előjön ez a kijelentés, hogy valamelyik király nem volt olyan, mint Dávid, az ő atyja – és ott az atya az ősatyára utal. Vagy a hívő királyoknál elmondja, hogy úgy viselkedett, úgy élt, úgy szolgálta az Urat, mint Dávid, az ő atyja. Vagy Dávid, aki tökéletes szívvel követett engem, az ő szíve tökéletesen ragaszkodott az Úrhoz – és ezt emeli ki a krónikás a későbbiekben. Teljes, tökéletes szívvel követni az Urat a bűne ellenére is.

Nem tudom, emlékszünk-e, hogy Dávid miért vétkezett Bethsabéval? Mi volt a Bethsabéval való vétkezésének a kiindulása? A királynak az ókorban nemcsak irányítani kell a népet a trónon ülve, hanem, ha háború van, akkor megy előre és ő harcol a hadsereg élén, hadseregtábornok is a király. Mit csinál Dávid? Most nem megy királyként harcolni, hanem marad Jeruzsálemben, és az egész történet innen indult el. Dávid úgy érezte, hogy ő megteheti – hiszen ő a király –, hogy megszerzi azt az aszszonyt magának.

De a Krónikák könyve ezt a történetet nem is említi, én is most a Dávid személye miatt akartam csak említeni, a krónikás nem említi, mert azt akarja bemutatni, hogy milyen Dávid, mint hetedik fiú, hogyha az Úr annak látja, aki, és ha az Úrral rendezte a kapcsolatát Dávid is, hiszen bűnbánatot tartott, megalázta magát, ő maradjon a hetedik, ő az, aki tökéletesen követte az Urat.

Dávid mellett tehát ez a szám és ez a kijelentés azt emeli ki, kinek tarthatja magát a hívő ember az Úr szerint. Te kinek tartod magadat? Magamtól is kérdeztem ezt persze már. Aminek az emberek mondanak? Amilyennek önmagadat gondolod a magad szemében? Vagy mered-e hinni azt, akinek az Úr tart? Most tegyük hozzá: Jézusért. És lehet, hogy én úgy érzem, én vagyok a legkisebb, nekem soha semmi nem sikerül, én ilyen vagyok, és teljesen jogosan mondják rólam, hogy milyen vagyok, de ha az Úr azt mondja, hogy te a hetedik vagy, akkor érdekesebb az Úrra hallgatni, és érdekesebb azt megvizsgálni, hogy de az Úr miért mondja ezt, mit akar ezzel kiemelni. Ha Isten azt mondja, hogy hetedik, akkor Dávidot nem kell nyolcadikként gondolni, azt tudni lehet, hogy ő a legkisebb volt, mint nyolcadik, de az Úr szemében a legfontosabb.

Pál apostol, amikor a Korinthusi 1. levél 4. részében beszél a személyes életéről és a szolgálatáról, a sáfári szolgálatáról, akkor ő is ezt mondja, hogy én még magamat sem ítélem meg, aki engem megítél, az Úr az. Nem az emberek értékítélete számít, nem a saját értékítéletem, hanem az a kérdés, hogy az Úr értékítéletében én ki vagyok és a munkámat, szolgálatomat mi jellemzi. Én az Úr szemében akarok az lenni, akinek ő lát engem, és ha ő azt mondja, én ezt hiszem. Jézus, emlékszünk, ő is végig arra figyelt, hogy az Atya hogy gondol rá és mit mond róla.

Ma nagyon sok szerepe van a pszichológiának, és ha Pálhegyi Ferenc testvérünk életére gondolunk, tudjuk, hogy ő milyen jól ötvözte a teológiát és a pszichológiát, a lelkipozítást és a pszichológiát, de bizonyos szempontból a pszichologizmus, az veszélyezteti a hívő emberek életét is. Amikor valaki csak arra jut el, hogy mi is volt a múltban, mert visszavezetik, ott ő csak nyolcadik gyermek volt, és hát emögött van

DÁVID, A HETEDIK FIÚ

minden más, ami miatt az élete annyira tönkre van menve talán, és ez kiderül, és utána mi történik? Nagyon fontos, hogy utána lenne szükség arra, hogy hát igen, ez az emberi jellemző talán, de hol van az Úr kijelentése, ő mit mond rólad, az Úr előtt kinek tarthatjuk magunkat.

Nagyon kell vigyázni a mai világban is, hogy hanyadiknak érzed magad, kinek gondolod magad, ha éppen magad alatt vagy a hit szempontjából is. Elfáradnak az ifjak és meglankadnak, még a legkülönbek is megtántorodhatnak, de akik az Úrban bíznak... Ha az Úr azt mondja, hogy hetedik, akkor ne érezzem magam nyolcadiknak, akkor lássam meg, hogy mi jár a hetedik jellemzővel.

Itt azért még néhány szempontot nézzünk meg, hogy mi is jár ezzel, hogy hetedik? Miért lett Dávid az Úr által kiválasztott, noha ő volt a legkisebb a családban? Ugye elmondja róla az Írás, hogy azért az ő ábrázata sem volt csúnya, megtudjuk a Bibliából, hogy Dávid is hadvezér volt később, tehát ő is elég erős fiatalember volt. Külalakra, termetre nézve se volt Dávid akárki, de Isten mit emelt ki nála? Mi van a szívében. A velem és a hozzám fűződő kapcsolatában szeretném Dávidot jellemezni azért, mert ő lesz a király.

És mi volt Dávid foglalkozása, mielőtt király lett? Ez így már könnyű, hiszen volt róla szó: hát pásztor. Miért volt Dávid pásztor a családban? Mert ő volt a nyolcadik, ő volt a legkisebb, és az Úr ezt akarta fölhasználni arra, hogy amihez hozzá van szokva, mint hivatáshoz – pásztor –, akkor királyként is majd így fog viselkedni, pásztor király lett Dávidból. És tényleg a Bethsabéval való vétke egyedül az a legsúlyosabb módon, amikor az látszik, amikor nem pásztorként király, hanem diktátorként, amikor nincs a helyén, és nem tiszta számára az, hogy én az Úr választottjaként hogy kerülhettem ebbe a hivatásba elhívott szolgaként. Akkor vétkezett súlyosan. De amikor az is helyre állt, azonnal megismerte Dávid is mindig az Úr kegyelmét, szabadítását.

És olyan beszédes a Bibliában, hogy ment tovább a Dávid életútja, jöttek a dávidi utódok, voltak bűnök, voltak sikerek, voltak hamisságok, de voltak nagyon sok áldás a királyok korában meg utána is, a fogság után, és eljött az Úr Jézus, és hát órála is a legismertebb kijelentés ez számunkra, hogy pásztor, Jópásztor. Szerintem mi Jézusról többször beszélünk pásztorként. Az ő király személye ott van előttünk, de mikor Jézusról beszélünk, majdnem mindig a pásztorra utalunk, mert nekünk a pásztor egy kicsit közelebb van, mint a király, az lehet olyan távoli, az túl messze van.

De a pásztor király azt akarja jelenteni: messiáskirály, aki isteni hatalommal bír, király, uralkodik mindenké fölötte, az ő népe fölötte is, de olyan közel van, mint a pásztor a nyájhoz vagy a báránykához. Ő olyan király, aki mindenké fölötte való, ugyanakkor tud legkisebb lenni. És Jézus mit mondott magáról? Hogy ő utolsó akar lenni. Jézus úgy akart uralkodni, ahogy Dávid is egyébként előtte, mert inkább Jézusról szeretnék most már beszélni, Jézus is úgy akart uralkodni, hogy közben marad szolga. Az embernek Fia sem azért jött, hogy ő szolgáljon, hanem hogy neki szolgáljanak és mindenki más adja az életét érte? Nem, nem ez van a Bibliában, ugye? Hanem: az embernek Fia sem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon és adja az ő életét váltságul sokakért, hiszen pásztor király, a Jópásztor életét adja a juhokért.

Dávid a hetedik, az Isten szemében kimagasló, fontos személy, lássuk meg az Úr választottját, de közben azt is láthatjuk őbenne, hogy hogyan használja ilyen módon eszközként az Úr Dávidot is és az Úr Jézust. Dávid lett az, aki tulajdonképpen a templomépítéshez mindent elvégzett, Dávidnak adta meg Isten a tervrajzokat, ő írta le,

Salamonnak már csak levezetni kellett a templomépítést. Mindent Dávid csinált, ami később Salamon életében mégis azt mutatta, hogy de ő a templomépítő király. És Dávid, mikor Salamonnak mindezeket elmondja a Krónikák könyvében, akkor neki is azt emeli ki, hogy: – Fiam, legyél bátor és erős, mert az Úr mindent elvégzett, melletted vannak a segítők is, engem is ő tartott meg és téged is, és legyél a helyeden, te is töltsd be azt a küldetést, amit az Úrtól kaptál.

Dávid mindig arról beszélt, amikor a helyén volt, hogy nem én, hanem az Úr. Az Úr Jézus is ugyanezt tette. Mindig arról beszélt, hogy nem én, hanem az Atya, pedig Jézus Isten volt és Isten Fiaként és Megváltóként élte meg mindezt, de ő is azt mondta, hogy én királyi szolgaként akarom megélni azt, ami nekem a fiúi engedelmesség az Atya iránt. Egy különbség volt Dávid és Jézus között, hogy Dávidnak nem kellett Istentől elhagyatottnak lenni, és Dávidnak nem kellett a szó legszorosabb értelmében utolsóvá lenni. Az Úr Jézus, akiről – épp a Lukács evangéliumában olvashattuk – az Atya ezt mondta: te vagy az én szerelmes Fiam, akiben én gyönyörködöm, az Úr Jézus a kereszten a megvetett lesz, az elhagyatott, a senki azért, hogy megváltson bennünket.

Dávid a hetedik, mert pásztorkirály lesz majd, Jézus pedig a senki ott a kereszten függve, mert így lesz győztes, és így lesz Megtartó és Megváltó. És ebben az Úr Jézusban láthatjuk magunkat mindig. Milyennek tart, lát az Isten bennünket, téged? Dávidnál is fontosabb! Nem csak hetedik vagy, hanem az én Fiamat látom benned, a krisztusit. És amikor megéljük ezt, és a helyünkön vagyunk, a magunk helyén a szolgálatban, lehet, hogy királyként, de szolgálva. Lehet, hogy senkiként, mert senki nem ismer, nem is foglalkoznak velem, még talán a gyülekezetben sem, de az Úr tudja és az Úrnak megvan a terve.

Isten népének bátorítása Dávid személyében abban hangzott, hogy amikor lehet, hogy támad az ellenség, mint Nehémiás idejében, lehet, hogy a kísértés nagyon kemény, mint Ezsdrás idejében, lehet, hogy elég nehéz helyzetek is vannak talán, de a nép mindig azt kellett, hogy nézze: itt az Úr, Uram, mit tegyünk, hogyan éljünk, mert Dávid is ezt tette.

Kinek tart téged az Úr, kinek mond téged? Ebből indulhat ki minden. Hanyadik vagy az Úr szemében? Jézus azt mondta: az elsőkből lesznek az utolsók és az utolsókból az elsők. A jövő reménye ugyanis: jól vagy, jó és hű szolgám, kevesen voltál hű, sokra bízlak ezután, pedig lehet, hogy nagyon sokat teszek. Kevesen voltál hű, sokra bízlak. A jelen pedig: ragaszkodhatom ehhez az Úrhoz, mint Dávid is tette, engedelmesen, hűséggel, nyolcadik gyermekként, de az Úrtól kapott hivatás, kiváltság, a hetedik fiú jellemzője szempontjából.

Dávid tökéletes volta Isten kegyelmét hirdeti. Mi nem lehetünk a szó teljes értelmében tökéletesek, de az Úr kegyelme miatt mégis lehetünk. Segítsen az Úr bennünket, hogy meg tudjuk és meg akarjuk ezt élni a családban is, a munkahelyen is, a gyülekezetben is.

Imádkozzunk!

Urunk, szeretnénk neked megköszönni, hogy a bibliai kijelentésben Dávid életén keresztül is az Úr Jézusra mutattál most. Köszönjük az ő Megváltó személyét. Köszönjük ezt a titkot, hogy ő lett elhagyatott a kereszten, hogy nekünk örök életünk legyen, és milyen ajándék, Urunk, hogy ez az örök élet már itt a földön elkezdődhet. És köszönjük azt a szabadítást is, amit elvégeztél, mikor hozzád térhettünk, amikor

DÁVID, A HETEDIK FIÚ

felszabadítottál a régi terhektől, lelkünket, szellemünket megnyomorító érzésektől, gondolatoktól, és felszabadítottál egy boldog, békés életre. Köszönjük, Urunk, hogy a múlt lezárt lehet, és köszönjük, hogy nyitott a jövő.

És áldunk, hogy te vagy az, aki az üdvözítő tervedet a mi személyes életünkben is végzed, végezni akarod, és áldunk ezért a kiváltságért, ráadásul bennünket is szolgaként küldesz hivatásba, helyünkön lehetünk. Csakugyan azt kérjük, Urunk, hogy a magunk helyén töltsük be azt a küldetést, amire hívtál, elhívtál a családban is, a munkában is. Hadd legyünk áldássá népünk számára.

Köszönjük, hogy amikor imádkozunk így a gyülekezeti istentiszteleten is népünkért, vezetőinkért, ezzel a hittel tehetjük, hogy te munkálkodol. Kérjük, tartsd őket is alázatban. Add, Urunk, hogy ők is, ha vezetnek is, tegyék szolgaként, szolgálóként. Ezt a lelkületet munkáld a szívükben. Bárcsak minél többen szív szerint is a teid lennének, Urunk.

Könyörgünk a kárpátaljai helyzetért, az ottani magyar testvéreinkért, lelki testvéreinkért is. Kérünk, hogy adj békességet az orosz és az ukrán nép között, hogy leessen ott végre fizikai módon is szabadság, béke, de lelkiekben mindenképpen.

És kérünk arra, Urunk, áldd meg a diákokat, pedagógusokat pihenéssel vakáció idején. Köszönjük, hogy elérkezhetett ez az idő is, és kérünk arra, hogy mindannyiuknak legyen pihenése. Add, Urunk, hogy a nyári időszakban ne csak fizikailag, hanem lelkileg is üdüljünk fel azért, mert együtt leszünk veled és egymással.

Hadd kérjük végül, Urunk, hogy legyél a beteg testvéreinkkel a betegágyon, akik szolgálók voltak és talán úgy érzik, hogy már nem tudnak annyit szolgálni, hadd tudják meg, hadd tudják átérezni, hogy neked akkor is fontosak és betegágyon is lehet téged szolgálni. Erősítsd őket az elég kegyelemmel, ahogy Pállal tetted.

Most a csendben elmondott imádságainkat is hallgasd meg, kérünk, az Úr Jézusért.

Ámen.

Csillag, csillag... énekgyűjtemény, 633,1 ének

Is - ten ne - vét di - csé - rem, szí - vem csu - pa há - la,
E - gyütt mond - junk há - la - dalt, kö - zös é - nek áld - ja:
Refr. Jó - ság, hú - ség ke - zed min - den mű - ve,
Szent vagy, jó vagy, ál - dunk mind - ö - rök - re!